

Solen lyste med sin frånvaro när vår Birkaguide Björn tog emot vid kajplats 3 på Stadshuskajen.

Förutom vi nio från SPF Vikingarna var kajen full av resenärer varför kajutan fylldes nästan helt. På övre däck visade det sig vara alltför kallt för att vistas någon längre stund.

Båten avgick klockan 10.

Under den två timmar långa resan bedrev vi tiden med fika och trevliga samtal.

Några tappra hjältar försedda med lämplig klädsel avnjöt färden i den friska sjöluften.

Klockan 12 gick vi i land på Björkö.

Eftersom hamnens restaurang var bokad till kl. 13 styrde vi i stället kosan till öns museum.

Birka på Björkö, tillsammans med Hovgården på Adelsö, är en av 15 platser som är upptagna på Unescos världsarvslista. Birka är en av de mest kompletta och orörda vikingatida handelsplatserna från åren 700 – 900 e. kr.

I mitten av 700-talet bildades på Björkö en tätort och handelsplats som fick namnet Birka och som brukar kallas Sveriges första stad. Troligen var det Sveakungen som tog initiativ till att bilda staden för att kontrollera handeln i norra Skandinavien.

Kungen var själv bosatt vid den plats som kallas Hovgården belägen på Adelsö och synlig tvärs över vattnet från Birka någon kilometer bort. På den tiden var det kungens uppgift att hålla ordning i staden och skydda den från att plundras.

Till Birka kom köpmän och hantverkare med varor från såväl Europa som från andra delar av världen vilket framkommit vid arkeologiska utgrävningar. Man har funnit arabiskt silver, östeuropeiska pärlor, vackra glasbägare, keramik och exklusiva tyger. Dessa varor byttes här mot exklusiva varor som fanns här, till exempel järn, hudar, horn och pälsar. I stadens arbetarkvarter fanns många slags hantverkare, som kammakare, bronsjutare, pärlmakare, väverskor och andra. De bodde i enkla hus som stod uppställda i rader ner mot bryggorna.

År 830 kom benediktinmunken Ansgar till Birka för att sprida kristendomen till de hedniska folken i nordnorden. Under ett och ett halvt år stannade han i Birka och under den tiden lät flera av stadens invånare döpa sig. Birka blev dock aldrig ett kristet samhälle.

Under 200 år var Birka en blomstrande tätort och Sveriges viktigaste knutpunkt för handel i hela norra Europa. Staden hade en perfekt placering eftersom den låg centralt, men också väl skyddad i den djupa vilken som då var en del av Östersjön. Det är på grund av landhöjningen som viken snördes av och blev en del av insjön Mälaren. När Birka var som störst hade staden 700 – 1000 invånare.

Efter tvåhundra år började stadens invånare överge Birka för att flytta någon annanstans. Kanske flyttade de till Sigtuna som blev Sveriges nästa blomstrande tätort. Ingen vet riktigt varför Birka övergavs. Troligen var det på grund av politiska beslut, men även landhöjningen kan ha gjort att Birka miste sitt strategiska och lättåtkomliga läge.

Området innehåller fortfarande mängder av fornminnen och där finns mycket kvar att upptäcka.

Bilder från muséet.

Vi avslutade museibesöket med fika och snart startade guidningen med den kunnige, värtalige och trevlige arkeologen Björn.

Efter guidningen drog många sig till restaurangen för en bit välsmakande mat.

Omkring kl. 17.30 återkom vi till Stadshuskajen efter en trevlig och intressant dag fylld med vackra vyer och intressant Birka-information.

Ett stort tack till vår guide Björn som gjorde vårt besök minnesvärt.